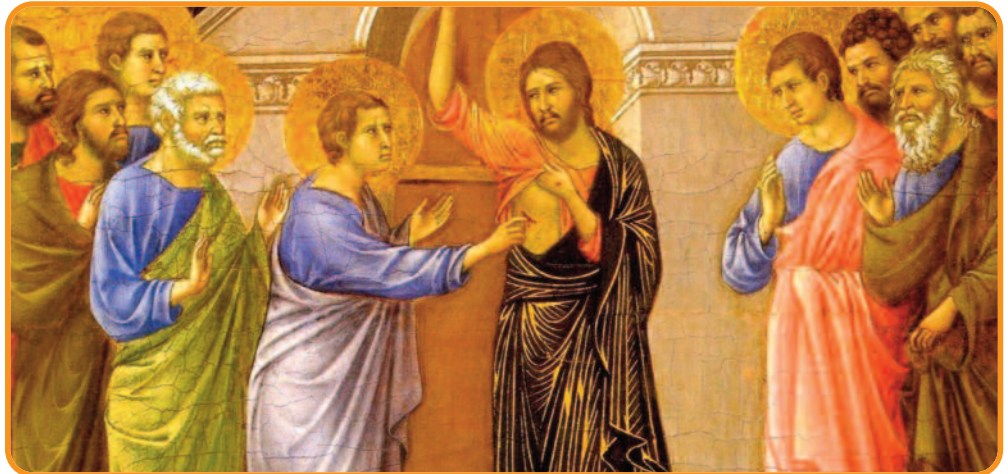

Tamás apostol esete

A húsvét utáni vasárnapon minden esztendőben Tamás apostol történetét olvassuk az evangéliumban.

S bár jól ismerjük a történetet és annak végkifejletét, minden évben izgalom és megdöbbenés tölti el szívünket már az első sorok hallatán. Látni a szegek helyét az Úr kezén és lábán, megérinteni oldalán a sebhelyet, ez Tamás apostol vágya. E sebhelyek a szeretet forrásai, hiszen Jézus szeretetből vállalta a szenvedést és a halált, ezért a keresztből szeretet sugárzik az emberiség felé. E sebhelyek a szeretet bizonyítékai. A feltámadás után tehát nem csupán annak bizonyítékai, hogy valóban a keresztre feszített Jézus áll élőként az apostolok és tanítványok előtt, hanem a mennyei Atya megváltó szeretetének és a Fiú engedelmes szeretetének a bizonyítékai. Tamás nem apostoltársainak, az ő tanúságtételüknek akar hinni, hanem a saját szemének. Meg akar győződni személyesen arról, hogy Mestere feltámadt és meg akar győződni arról,

hogy a többi apostol igazat beszél és nem csupán képzelődnek.

Nyolc nap telik el addig, amíg Tamás apostol vágya teljesül. A kételkedés, a bizonytalanság, a lelki nyugtalanság ideje ez, a hitetlenség és a feszült várakozás ideje. Magamban úgy képzelem el ezt a hetet, hogy Tamás apostol alig aludhatott. Gondolatai szüntelenül akörül forogtak, hogy mi történt az utolsó vacsorán, hogyan fogták el utána az Urat, hogyan futott el ő és a többiek, s aztán hogyan hallgatta másoktól, idegektől, ismeretlenektől, hogy Jézust keresztre feszítették. És aztán jött a

meglepetés, a hallatlan hír, amit már nem ismeretlenek közölnek vele, hanem olyan személyek, akikkel együtt Jézus tanítványa volt három évig, s akiknek a szavára adott, s ők most azt állítják, hogy feltámadt a halából az Úr, látták őt. Ez idő alatt sokszor átgondolhatta a történeteket, az apostolok talán többször is elmondták neki a feltámadt Úr megjelenését, de ő újra és újra ismételte nekik vagy magának: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem érintem ujjaimat a szegek helyéhez, és nem tapintom meg kezemmel oldalát, én nem hiszem!”

Érintsd meg oldalamat!

Nyolc nap múlva Jézus újra megjelenik és Tamáshoz fordul: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd a kezem! Nyújtsd ki a kezedet és érintsd meg oldalamat!”

Nem tudjuk biztosan, hogy ebben a helyzetben Tamás megérintette-e a sebeket vagy sem. A keresztény művészek sokszor úgy ábrázolták az esetet, hogy Tamás valóban megérinti ujjával az Úr oldalsebét, gondoljunk például Caravaggio híres festményére. Mások azt gondolják, hogy nem volt szükség tényleges érintésre és az evangélium sem tesz erről említést.

Azt nem tudhatjuk, hogy történt-e érintés, de az biztos, hogy Tamás láthatta a sebeket és ez indította őt hitének megvallására: „Én Uram, én Istenem!”

Megvalljuk bűneinket

Irgalmas mennyei Atyánk! Igaz bűnbánattal és irántad való szeretettel valljuk meg bűneinket és kérjük tőled a bűneink bocsánatát.

Te igazságos és irgalmas vagy, és minden gonoszságunktól, vétünkűktől megtisztítod lelkünket. Nagylelkűség és hűséged leginkább abban nyilvánul meg, hogy lehetőséget adsz nekünk a felemelkedésre, a büntől való megszabadulásra, a lelki megtisztulásra és újjászületésre. Valljuk, hogy szereteted erősebb bűneinknél.

Hisszük, hogy minden szentgyónás lelki újjászületés, mert kiárasztod ránk a Szentlelket bűneink bocsánatára. Segíts minket, hogy elforduljunk bűneiktől és elinduljunk az engedelmesség útján!

Húsvét 2.

vasárnapja

ApCsel 5,12-16
Jel 1,9-13.17-19
Jn 20,19-31

Hétfő

ApCsel 4,23-31
Jn 3,1-8

Kedd

ApCsel 4,32-37
Jn 3,7b-15

Szerda

ApCsel 5,17-26
Jn 3,16-21

Csütörtök

ApCsel 5,27-33
Jn 3,31-36

Péntek, Szent

Fülöp és Jakab

1Kor 15,1-8
Jn 14,6-14

Szombat

ApCsel 6,1-7
Jn 6,16-21

Húsvét 3.

vasárnapja

ApCsel 5,27-32.40-41
Jel 5,11-14
Jn 21,1-19